Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1899. Wydano i rozesłano dnia 30. czerwca 1899. **Część VII.**

Nr. 64.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 7. czerwca 1899 L. 50.658, zmieniające ustęp 2. rozdziału C. rozporządzenia z dnia 15. grudnia 1898 L. 88.539, o należytościach za weterynarskie badanie zwierząt przeznaczonych na wywóz z Galicyi do Niemiec.

Wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 4. stycznia 1899 L. 42.601/98 uchyla się ustęp 2. rozdziału C. rozporządzenia z dnia 15. grudnia 1898 L. 88.539 o należytościach za weterynarskie badanie w Oświęcimie i Szczakowej zwierząt przeznaczonych do wywozu z Galicyi do Niemiec, a natomiast postanawia się, że ustęp ten ma opiewać jak następuje:

„2. Za weterynarskie badanie zwierząt przeznaczonych do wywozu z Galicyi do Niemiec należy uiszczać w c. k. Urzędzie cłowym taksę, jaka jest ustanowiona za oględziny zwierząt przewożonych koleją żelazną, a mianowicie za zbadanie każdej sztuki:

a) zwierząt większych (bydła rogatego, koni, mułów i osłów) po 10 ct.;

b) zwierząt mniejszych (owiec, kóz i świń) po 2 centy bez względu na ilość sztuk przewożonych“.

Inne postanowienia tutejszego rozporządzenia z dnia 15. grudnia 1898 L. 88.539, pozostają niezmienione.

C. k. Namiestnik:

Piniński w. r.

Nr. 65.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 7. czerwca 1899 L. 48.646, o zmianie przepisów o spoczynku niedzielnym w przemyśle fryzyerskim, golarskim i perukarskim dla okręgu gminy król. stoł. miasta Krakowa.

W myśl art. VII. ustawy z dnia 16. stycznia 1895 Dz. p. p. L. 21 i na podstawie upoważnienia danego rozporządzeniem ministeryalnem z 24. kwietnia 1895 Dz. p. p. Nr. 58, tudzież w myśl art. X. powołanej ustawy, c. k. Namiestnictwo zmienia dla okręgu gminy król. stoł. m. Krakowa przepisy o spoczynku niedzielnym, zawarte w paragrafie 1. obwieszczenia c. k. Namiestnictwa z 20. kwietnia 1895 Dz. u. k. Nr. 31, w sposób następujący:

§. 1.

Fryzyerom, golarzom i perukarzom praca w niedzielę dozwolona jest do godziny 2. popołudniu, a w czasie karnawałowym przez cały dzień.

§. 2.

Inne przepisy powołanego obwieszczenia c. k. Namiestnictwa w szczególności postanowienia §. 2. tego obwieszczenia pozostają niezmienione.

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem ogłoszenia.

Lwów, dnia 7. czerwca 1899.

Piniński w. r.

Nr. 66.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 11. czerwca 1899 L. 54.546.

Wedle reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 13. maja 1899 L. 11.748, Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość Najwyższem

postanowieniem z dnia 10. maja 1899 r. raczył najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. grudnia 1898 następującej treści:

Gminie Liszna, powiatu Sanockiego, zezwala się pobierać w roku 1899 dodatek gminny do podatków bezpośrednich w wysokości stosiedmdziesiąt jeden (171%) procentów na pokrycie potrzeb gminnych.

Piniński w. r.

Nr. 67.

U s t a w a

z dnia 29. kwietnia 1899 o regulacyi rzeki Soły.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacya rzeki Soły od Rajczy do ujścia do Wisły z dopływami ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt opracowany w roku 1895 przez organa państwowe, który preliminuje koszta ogólne na 1,790.000 złr. w. a.

Administracya państwowa jest jednak upoważnioną do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Wydziałem krajowym w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia preliminowanych powyżej kosztów regulacyi, w których się także mieszczą wydatki na utrzymanie w czasie budowy i na zarząd mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy czterdziestoma procentami;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6., ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia dwudziestoma procentami;

c) państwowa dotacya budowli wodnych z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia czterdziestoma procentami.

Datki konkurencyjne, do których będą pociągnięci właściciele graniczących nieruchomości lub sąsiednich zakładów wodnych w myśl postanowień §. 51. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, służyć mają na częściowe pokrycie 40-procentowego datku funduszu krajowego, suma tych datków nie może jednak w myśl §. 4., ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 przekroczyć trzydziestu procent kosztów budowy.

§. 4.

Wysokość i termina płatności rocznych datków państwa i kraju oznaczy Administracya państwa wspólnie z Wydziałem krajowym.

§. 5.

Utrzymanie wykonanych robót po upływie okresu budowy zapewnione będzie osobną ustawą krajową.

§. 6.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa oraz wpływ Administracyi państwa i Wydziału krajowego na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które wyda Administracya państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym, a w którem będzie także ustanowiony termin rozpoczęcia i czas trwania budowy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 29. kwietnia 1899.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r. **Kast** w. r. **Kaizl** w. r.

Nr. 68.

U s t a w a

z dnia 29. kwietnia 1899 o regulacyi rzeki Łomnicy z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacya rzeki Łomnicy z dopływami Czeczwą i Dubą ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt opracowany w roku 1895 przez organa państwowe, który preliminuje koszta ogólne na 2,388.500 złr. w. a.

Administracya państwa jest jednak upoważnioną do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Wydziałem krajowym w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia preliminowanych powyżej kosztów regulacyi, w których się także mieszczą wydatki na utrzymanie w czasie budowy i na zarząd, mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy czterdziestoma procentami;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6., ustępu 1. i §. 4., ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, dwudziestoma procentami;

c) państwowa dotacya budowli wodnych z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, czterdziestoma procentami.

Datki konkurencyjne, do których będą pociągnięci właściciele graniczących nieruchomości lub sąsiednich zakładów wodnych w myśl postanowień §. 51. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u kr. Nr. 38, służyć mają na częściowe pokrycie 40-procentowego datku funduszu krajowego, suma tych datków nie może jednak w myśl §. 4., ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 przekroczyć trzydziestu procent kosztów budowy.

§. 4.

Wysokość i termina płatności rocznych datków państwa i kraju oznaczy Administracya państwa wspólnie z Wydziałem krajowym.

§. 5.

Utrzymanie wykonanych robót po upływie okresu budowy zapewnione będzie osobną ustawą krajową.

§. 6.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa oraz wpływ Administracyi państwa i Wydziału krajowego na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które wyda Administracya państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym, a w którem będzie także ustanowiony termin rozpoczęcia i czas trwania budowy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 29. kwietnia 1899.

Franciszek Józef m. p.

Thun w. r. **Kast** w. r **Kaizl** w. r.

Nr. 69.

U s t a w a

z dnia 6. czerwca 1899 obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Jarosławia na pobór opłat policyjnych na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina miasta Jarosławia pobierać będzie na rzecz funduszu miejscowych ubogich następujące opłaty policyjne:

1. Od każdego za opłatą wstępu urządzonego balu, pikniku, lub od każdej za opłatą wstępu urządzonej zabawy z tańcami czy to w publicznym czyli też w prywatnym lokalu, opłatę stosownie do uznania Magistratu wymierzoną według trzech klas: po sześć zł. (dwanaście koron), cztery zł. (ośm koron) lub dwa zł. (cztery korony).

Bale, pikniki, lub zabawy z tańcami, których cały czysty dochód przeznaczony jest na cel dobroczynny, wolne są od opłaty.

2. Od przedstawień teatralnych, koncertów, produkcyi sztuk konnych, ogni sztucznych, produkcyi prestydygitatorskich, magicznych i t. p. za każde przedstawienie opłatę stosownie do ocenienia Magistratu według trzech klas: po sześć zł. (dwanaście koron), cztery zł. (ośm koron) lub dwa zł. (cztery korony).

Przedstawienia z których cały czysty dochód przeznaczony jest na cele dobroczynne, wolne są od opłaty.

3. Od menażeryi, panoramy, kosmoramy, dioramy, ciemni optycznych (camera obscura), figur woskowych lub innych gabinetów, w stosunku do ich jakości i stosownie do uznania Magistratu, według trzech klas: po sześć zł. (dwanaście koron), cztery zł. (ośm koron) lub dwa zł. (cztery korony) za każdy tydzień, zaś po ośmnaście zł. (trzydzieści sześć koron), dwanaście zł. (dwadzieścia cztery koron) lub sześć zł. (dwanaście koron) za każdy miesiąc.

4. Od panoram przenośnych, (skrzynkowych), tudzież od arfistów i innych muzykantów i katarynkarzy zarobkujących po ulicach, placach i domach, tudzież w publicznych lokalach opłatę po dwadzieścia pięć centów (pięćdziesiąt halerzy, groszy) za każdy tydzień.

5. Od produkcyj muzycznych w lokalach publicznych, t. j. w restauracyach, piwiarniach, kawiarniach i szynkowniach opłatę po trzydzieści centów (sześćdziesiąt halerzy, groszy) za każdy wieczór.

Od produkcyj muzycznych zaś ze śpiewkami (tingle-tangle, café concert, café chantant) lub z przedstawieniami teatralnemi połączonych opłatę za każdy wieczór po jednym zł. (dwie korony).

Art. II.

Każde uszczuplenie dochodu funduszu miejscowych ubogich z powyższych opłat karane będzie grzywną przypadającą powyższemu funduszowi

w wysokości dwu do pięciokrotnej opłaty uszczuplonej, a w razie niemożności ściągnięcia tej grzywny aresztem w stosunku jednego dnia za każdych 5 zł. (dziesięć koron) grzywny.

Art. III.

Postępowanie karne w razie wykroczenia przeciw postanowieniom tej ustawy i orzekanie kar przysłuża burmistrzowi miasta względnie jego zastępcy.

Art. IV.

Pod względem odwołania się od zarządzeń co do poboru powyższych opłat, tudzież od orzeczeń karnych obowiązują postanowienia ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 6. czerwca 1899.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.